

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Tej, kenyér, „olcsó” baromfi*

Forrás:

Népszava

Bp

(Hely)

1922. 11. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

„1922”

Személy

Helyszám

Tej, kenyér, „olcsó” baromfi.

Az árdrágitók harcteréről. — A tejdrágitóktól a libamájexportőrökig.

Tejünk nincs, ami van, az megfizethetetlen. Gazdagok luxuscikke. De legalább vannak derék, becsületes gazdáink, vannak tejvállalataink, tejhivatalunk, tejforgalmi tanácsaink. Szolgáljon ez vigasztalására a vérszegény, rosszuláplált gyermekeknek, betegeknek. Valósággal öröm nézni, ahogy ezek a tejbe kapaszkodó láncszemek mily ügyesen dobálódznak árakkal, felelősségekkel. Drágitásról lévén szó, az állam se maradhat el, együttesen és külön-külön csavargatják fölfelé a tej árát. Hét-főre, amint megirtuk, Budapesten 56 koronáról 80 koronára emelték a tejet. *A tejdrágitók ezt annyira magától értetődőnek látják, hogy azonnál, máris a továbbemelkedő tejdrákról beszélnek.* Kedden

a Tejforgalmi Tanács ülésében

hangzottak el ilyirányu kijelentések. A tejhivatal megállapította, hogy *szeptember óta 100.000 literrel 84.000 literre csökkent a tejfőhozatal.* Ez a hanyatlás a háború óta bekövetkezett *legsúlyosabb időkre* emlékeztet. Orvoslás helyett az Ország képviselője fújta el a régi nótát: a szegény gazdák — mondotta — ráfizetnek a tejre, azért csökken a tejfőhozatal. *A vaj- és sajtgyárak vásárlásairól nem tartotta szükségesnek a megemlékezést.* A tejfeldolgozók árversenye mellett itt van a Máv. tarifális drágitása, amely a tanács megállapítása szerint *11 korona költséget jelent literenként.* A tanács el is határozta, hogy megkeresi a kormányt a tejszállítás tarifájának 60, a vajszállításának 150%-ra való *csökkentése* iránt. Szóba került a jégellátás rendezése. Ami szinte magától értetődő minden drágnálási siránkozás körül, a tejtermelő vállalatok engedélyt kértek kazeinfőlöslegük *kivételére*, a tanács pedig javasolni fogja, hogy *a tejjel folyó Kanaánba külföldi kondenzált tejet hozzanak be...*

Használjon vicces az a futballjáték amely

a kávéházi árak

körül folyik az Árvizsgáló Bizottság pályáján. Egy bizonyos, akármelyik győz is: bizottság, kávéások, a fizetőközönségnek lönek majd gölt a hasába. A kávéások *a közelmúltban immár két ízben is megnyerték áremelésükhez az Árvizsgáló Bizottság apai áldását.* Mondani sem kell, az árak megint nem férnek a bőrükben, a kávéások azzal repsztk az Árvizsgáló Bizottság szívét, hogy ők is — ráfizetnek. Mert kérjük, nálunk minden termelő és közvetítő a ráfizetésből él, csak a szegény fogyasztónak nincs már miből ráfizetni. Kávéásaink könyveik fölülvizsgálatát kérték. A bizottság valóban, kívülről-bévíülről jól megvizsgálotta a kávéások könyveit, az eredmény: *fölemeltek a tejeskávé, a feketekávé és a tea árát — 4 koronával.* A kávéások ezt keveslik, szeretnék, ha az Árvizsgáló Bizottság *magasabb iránydrákat* engedne meg.

A bizottság ezzel szemben, nem akarja a hátát tartani és a szent logika alapján *föl akarja szabadítani a kávéházi árakat...* Hír szerint a kávéások nem akarnak egyszerre beleesőppenni a fölkinált Eldorádóba. Csak fokozatosan, tetszés szerint, kívánatra, az Árvizsgáló Bizottság felelősségére.

A karácsonyi baromfi

is fölröppent a főváros közéletkezési bizottságának legutóbbi ülésében. A bizottság legfontosabb határozatáról, a zsirakiót illetően, már megemlékeztünk, nem akarunk szó nélkül elmenni a baromfiakció mellett sem. Néhány esztendő óta, kegyes karácsonyi leereszkedés képében, megjelenik az ácsorgó téli Budapesten a hatósági baromfi. *Vajna Éde* tanácsnok a bizottság ülésén bejelentette, hogy az idei karácsony alkalmából is azon lesznek, hogy minden budapesti családnak, *amely meg*

tudja fizetni az „olcsó” baromfi, karácsonyra ilyen rotyogjon a fazekában. Nem hetenként amint az egykori francia király beigérte. Hetenként, sőt naponként a főváros népe elégedék meg von Wolff ur és sipőcezeinek rotyogásával. Jó lesz ezeknek egyszer egy esztendőben is a tyukocska. Nem vagyunk nagyigényűiek. A heti tyukról nem beszélünk. De ha már olyan nagyon keresztény, nemzeti, fajvédelmes, ébredő, wölfos ez a rozsim, tegyenek valamit aziránt, hogy Budapesten mindenkinek jusson legalább — kenyér és fűtött szoba.

A kenyér azonban nemcsak azok számára probléma, akiknek nincs 135 koronájuk egy kiló kenyérre, de azoknak is, akik nagy kinnal szükségleteik egy részét bevásárolhatják.

A mi mindennapi kenyérünk

annyi betegségben szenved, nyálkás, élvezhetetlen, savanyu tetszésszerinti változatban, hogy még a kenyéret se tudja elfogyasztani bosszankodás nélkül a szegényember. Nem egyszer emeltünk kifogást a mostani sütésű kenyér ellen, végre a bajt észrevették a közéletkezési miniszteriumban is. A főváros kenyérelátásának javítása érdekében a miniszterium értekezletet hívott össze, amelyen az Árvizsgáló Bizottság, a főváros, a kenyérgyárak és a pékipar képviselői jelentek meg,

Arról tárgyaltak, hogyan lehetne *jobb minőségű és a rozsliszt fölhasználásával olcsóbb kenyéret előállítani.* A vitában fölhozták, hogy a rozsliszttel rossz tapasztalatokat szereztek, mert a helyes keverési arányt figyelmen kívül hagyták. Tiszta rozslisztből pedig Budapesten nem tudnak elfogadható kenyéret sütni. Elhatározta az értekezlet, hogy *próbasütést* rendeznek kenyérgyárakban és a pékeknél, a miniszterium az elkészített kenyerek minőségét és költségszámításait fölülvizsgálja és ezen az alapon dönt majd az előírandó keverési arányról és a kenyér áráról.

Az esztendők óta visszatérő

libamájháboru

ezidén is kitört a libakonzervkészítők és a nyersmájkereskedők között. A szegényembert ez a véres csata nem nagyon érdekli, a libamáj mindenkor a gazdag emberek luxusétele volt. Ez évben azonban az exportőröket kecségtető haszomból a közfogyasztásnak is lehet valamelyes haszna. A versengő érdekeltségek, ugyanis, az exportengedély fejében különböző ajánlatokat tettek. Így az egyik érdekeltség följánlotta, hogy minden kiló nyers libamáj után egy kiló libazsirt adnak és 100 koronát kiviteli illeték fejében. A másik érdekeltség 400 koronás libahust ajánlott föl. A közélémezési miniszterium, amely az ajánlatok ügyében dönteni hivatott, az ajánlatokra *még nem válaszolt*, a döntést a kereskedelmi miniszterium állásfoglalásától teszi függővé. A kereskedők ajánlatával szemben, amely a közellátásra hasznos, a bankérdekeltségek körébe tartozó májkonzervgyárak fejtenek ki ellentállást. Meglátjuk majd, mennyi eredménnyel.